

Una votació desencertada

Al Ple del passat dia 4 de setembre es va votar contra la moció presentada pel grup municipal d'ERC que proposava la creació d'una comissió de festes que seria la que s'encarregaria de preparar les Festes Majors, tenint en compte que hauria d'estar configurada per persones que abarquessin el nombre major de segments d'edat. ERC i PSC hi van votar a favor, però en canvi, PP i CiU s'hi van oposar rotundament. I per la seva banda, UGI, seguint amb la seva política habitual, es va abstenir perquè "no ho veia clar", tot implicant l'aprovació de la moció. Quantes vegades la gent jove ha criticat les festes o ha proposat que determinats actes es fessin d'una altra manera? Quantes vegades la gent gran considera que una cosa s'hauria pogut fer d'una altra manera que hauria resultat millor?

La veritat, com amb altres paraules va dir el regidor socialista Miquel Fusté, els onze regidors i les dues regidores

Crida a la participació

Què dir d'Ulldecona que la gent no sàpigues? Ja se'n parla pels carrers. I tant! Es parla de moltes coses, i moltes d'aquestes coses que es comenten no són més que simples «cotilleos»: «s'ha dit que...», «me van dir que...» ... I resulta que al final, els d'un color polític critiquem allò que diuen els dels altres colors i viceversa. Mai aquells als que hem votat s'equivoquen. I el problema més gran és que ens ho acabem creient. I això no és així. Que quede molt clar: tots/totes ens equivoquem.

No vull criticar a uns o als altres. Cadascú és capaç d'analitzar allò que passa. Però, per a poder-ho fer, cal que ens preocupem una mica d'allò que passa al poble. Som ciutadans i ciutadanes d'un Estat Social i Democràtic de Dret, on tothom té dret a participar en la vida política, cosa que malauradament no ha estat així durant molts anys. Però el fet de participar en la vida política no significa només votar cada quatre anys - per norma general - a les Eleccions Generals, Autonòmiques o Municipals. Com a ciutadans i ciutadanes deleguem el nostre vot als/les nostres representants, que ENS REPRESENTEN als diferents òrgans legislatius. Però com a ciutadans i ciutadanes tenim també el deure moral de seguir la vida política i exigir als/les nostres representants que actuïn d'acord amb allò pel qual han rebut la nostra confiança. No diré que no hi hagi gent que no ho faci. Ans al contrari: N'hi ha moltíssims! I molt clarament s'ha demostrat recentment en el tema de les ambulàncies. Però encara falta molt camí per a fer.

Un exemple clar a nivell local són els plens. Als Plens, ja siguin ordinaris o extraordinaris, és on es debaten i aproven/rebutgen qüestions d'interès local. El públic hi pot assistir, però aquest hi és escàs. Els Plens no són obres de teatre, són justament el contrari: allí on els regidors dels diferents grups municipals es comporten tal com són - fora de la falsedat de les campanyes electorals -. Allí és on els ciutadans i ciutadanes podem comprovar si els nostres representants polítics es comporten tal i com creiem que ho haurien de fer. Sincerament, però, no sé si molts dels

escollides pel poble no són els portadors de la veritat absoluta i com a representants del poble, un dels seus deures és el fet d'escoltar les propostes que sorgeixen dels mateixos ciutadans i ciutadanes d'Ulldecona. És inacceptable que un regidor critiqui el mètode de fer en «assemblea», perquè de fet, l'assemblea és la forma més vella del procediment democràtic.

En definitiva, la valoració que és mereixen els representants d'UGI, del PP i de CiU és nul·la: s'ha desaprofitat una molt bona oportunitat per a canviar la manera de fer en la preparació de les Festes Majors. Qui sap? Potser amb el temps se n'adonaran que el poble és qui té la raó i qui, més tard o més prompte, pren les decisions.

CL

votants dels partits integrants de l'equip de govern s'esperarien trobar uns Plens on allò més remarcable és la forta descohesió amb què actua l'equip de govern.

Si una majoria absoluta - com l'actual del Partit Popular al Congrés dels Diputats - pot considerar-se dolenta perquè en molts casos no accepta crítiques (tot i que el PP intenti donar a entendre el contrari), un govern tan fragmentat com el que hi ha actualment a Ulldecona no crec que sigui massa eficaç, eficient i efectiu. Als Plens es pot comprovar com cadascun dels regidors actua per la seva banda: els xiuxiueigs, les cares d'inseguretat, d'indecisió... són una constant. I això no és una crítica: és allò que els espectadors observem des de les butaques del saló de plens.

I una altra de les característiques que es poden observar als Plens és la incoherència d'algunes de les argumentacions que alguns grups municipals donen

per a justificar el vot en contra de les mocions de l'oposició. Evidentment, això s'explica pels pactes que puguin existir entre els diferents grups de l'equip de govern. Però, és clar, als votants d'un partit no els faria gràcia que el(s) seu(s) representant(s) votés(sin) en contra d'una determinada moció pels acords existents en l'equip de govern. (Pot ser per això tots ells es neguen a la retransmissió dels Plens per TVU?).

I a què ve tot això? Molt fàcil. Pel carrer se senten moltes coses. Per això seria bo que abans de parlar perdéssim tots una estona anant als plens i en parléssim després. Seria molt més productiu. Tots podríem comprovar si els nostres representants satisfan les nostres expectatives. I, evidentment, podríem canviar les nostres opinions - que no han d'estar obligatòriament d'acord amb el «nostre» partit - i el nostre vot. No ens enganyem!!! Les diferents opcions polítiques estan per a escollir!!!

Des d'aquí, només una crida, una crida a la participació. Llavors, cadascú que decideixi...

LACOLLA

PSC
PSC-PSOE

Edita: Partit dels Socialistes de Catalunya-Agrupació d'Ulldecona

e-mail: jantich@ulldecona.tinet.org

Web: www.fut.es/~jantich/index.htm

Reproducció: c/ Nicaragua, 75-77; 08029-BARCELONA

La rosa D'ULLDECONA I BARRIS

BUTLLETÍ INFORMATIU DEL PSC D'ULLDECONA

Núm. 34 - Octubre 2000

Ambulàncies, trens, zones blaves, pagesos...

En relació al tema de les parades del trens que, per cert, no sé com està a Ulldecona després de les intervencions de l'alcalde per TVU, sí que hi ha novetats a Barcelona. Un altre jove i jo vam arribar a l'estació de Sants el diumenge a les 20h i vam anar a comprar el bitllet per al dimecres (per cert, només el vam poder comprar fins a Salou), i mentre fèiem cua vam anar a Informació. La dona que hi havia allí ens va atendre molt bé i ens va dir que el poble d'Ulldecona s'havia d'espavilar, que si fèiem pressió ho canviarien segur i que no ens deixéssim xafar el cap.

Però com que l'altre jove i jo estàvem bastant cremats, vam anar a l'Oficina d'Atenció al Client i vam demanar el llibre de reclamacions. Amb una mica de mala cara ens el van donar i vam escriure una reclamació sobre el servei de trens existent a Ulldecona actualment. Bé, avui, dos dies després de fer la reclamació, un treballador de Renfe ha trucat al nostre telèfon per a preguntar sobre la reclamació i per a parlar-nos. I aquest treballador - no sabem el seu rang perquè no hem pensat en preguntar-li - ha dit que només amb la intervenció de l'alcalde ja n'hi hauria prou. L'alcalde, segons aquest treballador, hauria de reclamar a la Generalitat un tren regional que acabés a Castelló. I ell mateix ha afegit que hauria de sortir sobre les 19 h., perquè el que està passant és que a partir de les 17 h. (i sempre segons aquest treballador), els viatgers que volen anar a Benicarló i a altres pobles fins a Castelló tenen problemes perquè no hi ha regionals que connectin Catalunya i València. Les paraules del treballador han acabat dient: «I si no ho arregleu és perquè no voleu». O sigui, que la solució no pareix que estigui massa lluny...

No sé si serà veritat. Però nosaltres almenys no ens quedarem passius...

"Cagadets" de temor...

El senyor ex-1r Tinent d'Alcalde (Javier Martínez) està "cagadet" de temor. Segons va dient per tot arreu si un dia hi ha una urgència a Ulldecona i no està l'ambulància (com està passant molts de dies durant algunes hores), la gent els tallarà el coll als 3 portaveus de CiU, PP i UGI. Allà ells i la seva consciència...

Els sabran perquè ho van fer (i molta gent del poble també s'ho pensa...)

Qui va aprovar les zones blaves?

Al veure que la gent està molt calenta (ambulàncies, trens, zones blaves, pagesos...) l'equip de govern es dedica a "intoxicar" (és lo que millor saben fer) dient que el PSC també ho van aprovar. I això no és veritat. Ja a la "Rosa" anterior (Ple de 03.07.00) es diu que els socialistes van votar en contra d'imposar zones blaves... Per tant, "cada palo que aguante su vela"... Que surtiguem ara l'Alcalde i Adrià a la "Tele" i ho expliquen...

"La pedregada" són ells...

El dia 17 de setembre va caure una gran "pedregada" a Ulldecona. Dos dies després a proposta de l'equip de govern el Ple, per unanimitat, demanava zona catastròfica. En canvi, el dia 28 el mateix equip de govern impedia que s'aprovés una Moció del PSC per a que els pagesos no haguessin de pagar l'IBI de rústica durant dos anys.

I ara, el sindicat Jarc (controlat pel PP) pr posa una manifestació contra el Conseller d'Agricultura, el dia de la inauguració de la Fira. Com diu algú, "la pedregada són ells"...

Dos joves

Nota d'interès

El PSC d'Ulldecona informa a tots els qui van estar, durant la guerra civil i després, en presons, camps de concentració i batallons disciplinaris que poden demanar una ajuda en funció del temps de durada de la privació de llibertat (DOG de 7.9.2000). El termini s'acaba el 7 de desembre d'enguany.

Poden dirigir-se a qualsevol membre del Grup municipal socialista i als membres de l'Executiva local.

Ple 27.07.00: s'aproven les Mocions del PSC

Es va celebrar el Ple extraordinari, exigint pel nostre Grup, amb les quatre Mocions presentades natros. Eren estes:

- Defensa de les competències de la Generalitat en matèria de comerç,
- Transport sanitari de qualitat (signada també per UGI i ERC),
- Pagament anticipat de contribucions especials a Sant Joan del Pas,
- Reunió Comissió seguiment Conveni Ajuntament-Club Joventut.

A la primera el Grup de CiU va presentar una esmena, fent-la més dura contra el Govern de Madrid del PP, i va ser aprovada per tots, menys el PP que es va dividir (un va votar contra la Moció i l'altre membre es va abstenir),

La del **"transport sanitari"** és la que va portar més polèmica. Després d'explicar com pot quedar la situació després del procés de privatització que ha dut a terme el Govern de la Generalitat, es proposa: *"que la Generalitat revise les concessions efectuades dels serveis de transport sanitari allà a on la nova concessió impliqui una disminució del servei en nombre de vehicles, nombre de treballadors, qualificació del personal o nombre i localització de les bases i que rectifiqui els termes de la concessió en aquells municipis a on la nova adjudicació implica una disminució dels dispositius existents anteriorment, per tal de retornar com a mínim a la situació anterior."*

Després d'intervenir el nostre Portaveu defensant que a Ulldecona s'ha de mantenir el mateix servei actual (3

ambulàncies durant 24 hores), els portaveus d'ERC i UGI van estar molt durs amb l'actitud de l'Alcalde, dient-li que no s'havia posat al davant del poble per aconseguir-ho i, anunciant que si al setembre no s'ha obtingut res s'iniciaran mobilitzacions...

El PP va dir que votava també a favor i que, a més, havien presentat al Parlament una iniciativa parlamentària en aquest sentit... I, aleshores, per no quedar-se sols també CiU la va aprovar, però de tant mala gana que tots vam veure que, a primers de setembre, s'hauran de fer actuacions...

La Moció sobre el pagament anticipat de contribucions especials a Sant Joan del Pas va ser retirada pel nostre Grup, un cop vam aconseguir l'objectiu de que l'equip de Govern es comprometgués a deixar en suspens el pagament als veïns fins que no s'acabés l'obra del clavegueram...

I finalment la de constituir la Comissió de seguiment del Conveni entre l'Ajuntament i el Club Joventut també es va aprovar per tots els Grups (PSC, CiU, PP, UGI i ERC). Això és perquè hi ha un gran enfrontament entre l'equip de Govern i la Directiva del Club Joventut i, en canvi, durant tres anys no s'ha reunit mai la Comissió de seguiment prevista al Conveni i formada per tots els Grups municipals i també del Club. El PSC, per boca de l'ex-President de l'entitat, Pere Sans, ens vam oferir a fer de mitjancer...

No van haver-hi preguntes del nombrós públic assistent, però tothom comentava que el mes de setembre serà molt mogut a Ulldecona...

Ple 04.09.00: aprovada la Moció PSC sobre ambulàncies

Durant i després del Ple en una reunió informativa del consistori, alcaldes dels Barris i representants de moltes entitats locals, es van decidir acords molt importants per al futur d'Ulldecona en relació al tema del transport sanitari (més conegut com el de "les ambulàncies"). Però s'ha de començar per dir, en primer lloc, que Ulldecona disfruta d'un excel·lent servei de transport sanitari gràcies a l'Assemblea local de la Creu Roja i també a la col·laboració econòmica de l'Ajuntament. Actualment, però, amb la privatització feta pel govern de la Generalitat, es vol reduir sensiblement el servei que hi ha. I la gent no ho vol. I per això, tots els Grups polítics han anat votant totes les Mocions presentades pel PSC, deixant sol a l'Alcalde inclús els seus companys de l'equip de govern. Ell, intentant vendre les excel·lències del servei que proposa la Generalitat, i tots els demés i tota la gent dient-li que no defensa els interessos del poble i que, per lo tant i en aquest tema, ningú es fia ja d'ell. Per això, després del Ple i en assemblea de tots els assistents es va acordar convocar una manifestació per al matí de l'11 de setembre per demostrar-li al govern de la Generalitat que Ulldecona unida lluitarà fins al final per aconseguir que es mantingui el mateix servei que ara té.

Durant la setmana es faran noves reunions invitant a totes les entitats, demanant-los suport, i decidint entre

tots el calendari de mobilitzacions que es pensa dur a terme i que, en principi, són: manifestació l'11 de setembre a Ulldecona, petició d'entrevista al Conseller de Sanitat i possible segona manifestació a la Plaça Sant Jaume de Barcelona.

En quan als temes ordinaris (subvencions i ordenances reguladores de sorolls, d'antenes i d'intervenció integral i les 2 Festes locals a l'any 2001) es van aprovar tots per unanimitat. L'altra Moció nostra contra les mesures del PP en matèria d'urbanisme fou aprovada per tots, menys el PP.

I una Moció del PP sobre una Comissió al Senat de les entitats locals s'aprovà sols amb els vots de CiU+PP+UGI (quan al Senat el Grup de CiU havia votat en contra).

Finalment de les Mocions d'ERC sols es va aprovar la del President Companys (amb els vots de PSC+CiU+UGI+ERC) i l'abstenció del PP. La del model d'organitzar les Festes Majors fou rebutjada per CiU+PP i l'abstenció d'UGI, votant a favor PSC+ERC. I, finalment la del Pla Hidrològic va obtenir sols el vot favorable d'ERC, l'abstenció del PSC i el vot en contra de CiU+PP+UGI.

Als Precs i preguntes Mª Carme Ayén del PSC es va queixar per la discriminació que la nit del Pregó es fa a les Regidores (cosa confirmada també per la del PP).

Finalment es va presentar la pàgina Web de l'ajuntament d'Ulldecona.

Ple 19.09.00: petició de zona catastròfica

Després de la "pedregada" caiguda la tarda del 17.09.00 a bona part del terme municipal d'Ulldecona, es va convocar un Ple extraordinari urgent per part de l'Alcalde, i en ell tots els Grups municipals, unànimement, van aprovar la proposta de l'equip de govern de demanar la declaració de zona

catastròfica i altres mesures (tot i que es va reconèixer que segurament no s'aprovarà). Ara serà responsabilitat de l'equip de govern que estes ajudes arribin o no: l'oposició no dificulta per a res les seves actuacions.

Ple 28.09.00: l'equip de govern no estima els pagesos

Es va celebrar Ple de l'ajuntament d'Ulldecona, amb 11 punts a l'ordre del dia, dels que 7 eren de tràmit i foren aprovats per unanimitat:

- Aprovació de les actes anteriors,
- Encàrrec al Consell del Montsià d'obres del PUOSC de camins,
- Aprovació del Padró d'habitants a 1.1.99 (5.302 habitants)
- Acceptació d'una subvenció de la Generalitat per a un curs d'ofimàtica,
- Actualització de l'aportació al conveni de serveis i benestar socials,
- Annex al conveni del CODE, i
- Destinació de l'ajuda al Fons Català de Cooperació al Desenvolupament.

Les tres mocions del PSC i la de CiU van portar una certa polèmica. Contra el **"sistema de plaques de matrícules imposat pel PP"** n'hi havia una primera del PSC i, tres dies després, CiU en va presentar una altra pràcticament igual. Durant el debat es va afegir una esmena d'ERC per a que l'ajuntament posés una enganxina amb el "CAT" als seus vehicles. Tot va ser aprovat, amb la sola abstenció del PP, que va dir que en el fons estaven d'acord, però... els interessos dels empresaris de la reventa... (ja se sap).

La segona del PSC sobre el **"compliment dels acords del Ple"** va obligar a l'equip de govern a revisar l'execució

d'alguns acords del Ple i veure el seu grau d'incompliment.

- El 12.04.99 es va aprovar demanar al Govern de l'Estat la condonació del pagament de l'IBI de rústega per la sequera i la seva notificació als municipis; doncs bé, al cap d'any i mig encara no s'ha fet res.

- El 05.06.00 el PP va presentar una moció (fruit del "pacte" amb CiU per a l'aprovació del Pressupost) demanant un Pavelló esportiu, obres al Teatre municipal i a la carretera de Tortosa. La resposta de la Generalitat és de que res de res. La propera vegada a veure si els "pactes" són més seriosos...

- El 27.07.00 el Ple va aprovar unànimement que a Ulldecona es mantingués el mateix servei de transport sanitari existent. És públic i notori que l'equip de govern, incomplint el seu propi acord, ha signat un conveni rebaixant-lo...

- També el 27.07.00 es va aprovar una reunió urgent de la Comissió de seguiment del conveni amb el Club Joventut (per intentar resoldre alguns problemes). Després de dos mesos encara no s'ha reunit...

I, per acabar, la moció del PSC sobre "condonació i revisió de l'IBI de rústega a Ulldecona" (a causa de la "pedregada" del 17 de setembre) no es va aprovar pel vot en contra de l'equip de govern (CiU+PP+UGI), dient que ja ho faran ells més endavant... Llàstima que l'equip de govern, desunit en moltes coses, sembla que sols s'uneixi per anar contra els pagesos afectats per la "pedregada"...

Canvis als govern municipal

Alcalde:
1r Tt. Alcalde:
2n Tt. Alcalde:
3r Tt. Alcalde:
4t Tt. Alcalde:

juliol 1999

Lluc Raga (CiU)
Javier Martínez (PP)
Celestí Hervàs (UGI)
Josep Ll. Millan (ERC)
Adrià Queralt (CiU)

octubre 2000

Lluc Raga (CiU)
Celestí Hervàs (UGI)
Javier Martínez (PP)
Adrià Queralt (CiU)
Isabel Salas (PP)

Endevinalla: Quina és l'explicació d'aquests canvis?

(Entre les respostes més "originals", se sortejarà una botella de Rom Pujol)

(Enviar-les a PSC; Major, 113, 1r; 43550 Ulldecona)

Teresa Martorell Sansano

Tere, la dona de Manolo Vidal, ens ha deixat! Ha segut molt ràpid, massa... A l'agost estava bé i animosa, pensant i preparant la propera trobada... En dos dies, tot va canviar. I, abans dels dos mesos, ens ha deixat a tots. A Manolo, els fills i la demés família, el nostre més sincer condol...

"Trobarem a faltar el teu somriure..."

És de justícia recordar una injustícia...

Lluís Companys i Jover va néixer al Tarròs (Urgell) el 1883. Era fill d'una família benestant pagesa. Els seus estudis foren la carrera de Dret a la Universitat de Barcelona.

Al 1900, solament amb 17 anys, funda l'Associació Escolar Republicana. Va ser un gran lluitador i, com tota persona lluitadora, ha tingut de tot: partidaris i detractors, grans encerts al costat d'equivocacions i fracassos.

La seva manera de pensar va ser divulgada amb els seus discursos a les mases i en la premsa, al ser col·laborador, redactor en cap i director de periòdics com "La Barricada" (setmanari del Bloc Autonomista CATALA), "La Terra", "La publicitat", etc.

Lluís Companys va col·laborar amb les Joventuts de la Unió Federal Nacionalista Republicana i va ser un dirigent important dins del reformisme a Catalunya, defensant sempre les llibertats del poble català, el que li va costar estar empresonat moltes vegades (es parla de més de 20), i una de tantes fou al 1920 deportat al Castell de la Mola de Maó.

L'1 de gener de 1934 entrà de President de la Generalitat i el 6 d'octubre del mateix any proclamà l'Estat CATALA, dins de la República Federal Espanyola, vivint directament els fets del 6 d'octubre, cosa que el portà a ser detingut i condemnat a 30 anys de reclusió major al Penal del Puerto de Santa María (Cádiz). Alliberat a primers de 1936 per la victòria del Front Popular (coalició d'esquerres de Catalunya), el 16 de febrer de 1936 torna a ocupar de nou la presidència de la Generalitat.

Solidaritzant-se amb el programa de l'esquerra espanyola, va proclamar com a objectius principals: l'amnistia política i social, el restabliment de l'organització política de Catalunya, la vigència de l'Estatut i el restabliment de la Llei de contractes i conreus que al juny de 1934, quan va ser elegit president, ja s'havia aprovat.

En esdevenir la revolta del 18 de juliol de 1936, Lluís Companys no solament tingué que lluitar contra els terroristes que s'havien sublevat contra la democràcia, sinó a més tingué que mantenir l'equilibri per poder obtenir un govern d'unitat popular a Catalunya i ajudar a la resta d'Espanya enfront de la sublevació de part de l'exèrcit dirigit per Franco.

Quan les tropes franquistes estaven a punt d'entrar a Barcelona s'exilià a França, a Le Baule les Pins (Bretanya), torreta que duita el nom bretó de "Ker Himmer Vad". Des d'aquest lloc Companys es traslladava a París a l'Oficina de la Generalitat (al 25 de la rue de la Pepinières) on s'ajudava a tots els exiliats en lo que es podia. Aquesta Oficina fou clausurada pel Mariscal Petain, President del Consell de govern francès de Vichy el 1940, que col·laborà amb Hitler.

Lluís Companys fou detingut a la seva residència el 13 d'agost de 1940 per quatre agents de la Gestapo, acompanyats d'agents del règim de Franco i, uns dies després, el traslladaren a París a la presó de la Santé – on també va estar empresonat Francesc Macià pels fets de Prats del Molló, anys enrera – i, mes i mig més tard, el 24 de setembre el traslladaren amb automòbil cap a Endaia, a la frontera franco-espanyola.

Pensem que la repressió franquista contra els vençuts no va ser solament contra els que s'havien quedat dintre de Catalunya o Espanya, sinó que, una vegada començada la segona guerra mundial i invadida França pels alemanys, el gover franquista va reclamar l'extradició del President Lluís Companys i d'altres, aconseguint si no la de tots sí la del

President de la Generalitat de Catalunya, que era "el botí més preuat".

El 29 d'agost al pont internacional d'Endaia, Irún, fou entregat al règim de Franco i traslladat a Madrid, on fou tancat als calabossos de la Direcció General de Seguretat. Quedà rigorosament incomunicat i fou objecte de tota mena

de burles i maltractaments, va ser torturat i malferit. En la seva persona es concentrà tot l'odi que sentien contra tot lo que ell representava com a President de la Generalitat de Catalunya.

El dia 3 d'octubre el President Companys arriba al Castell de Montjuïc a Barcelona on fou encarcerat. Allí fou l'última estança de la seva vida, on els dies 10 i 12 el va poder veure la seva germana Ramona. El dia 14 d'octubre a les 10 del matí en una de les sales del mateix Castell començà el consell de guerra sumaríssim contra ell. El consell de guerra fou molt curt, perquè no hi havien proves i, per tant, no se'n podien presentar, sols se'l va acusar, com a moltes altres persones, "d'adhesió a la rebel·lió militar". El defensor de Companys va coincidir amb el fiscal "ajut a la rebel·lió amb atenuants" i sol·licità la pena de 20 anys i un dia. En acabar el defensor el seu informe, la Presidència demana a l'acusat "exPresidente de la Generalitat" (al que Companys increpà "President, senyoria, President") si tenia quelcom a declarar, contestant ell amb molta fermesa que "es declarava plenament responsable de tota la seua actuació pública com a dirigent polític i com a President de la Generalitat de Catalunya. La història ens jutjarà a tots. Si soc condemnat a mort, moriré pels meus ideals, però sense rancúnia".

Lluís Companys va ser condemnat a mort i l'indult que s'havia demanat fou denegat. Al'endemà, 15 d'octubre, era baixat del pati d'armes – on havia passat la nit en companyia d'amics i familiars – per un passadís subterrani al fossat i, a les 6 i vint minuts, fou col·locat davant del mur i volent-li tapar els ulls i posar d'esquena al piquet d'execució, Companys refusà el mocador i se situà de cara al piquet i, quedant descals per tocar la terra, els digué: "Assassineu un home honrat". I quan el piquet anava a disparar les seves armes cridà "Per Catalunya". Les últimes paraules d'un màrtir.

Pere Sans Arasa

FRANCESC MACIÀ va ser elegit President de la Generalitat de Catalunya a les Corts constituents al juny de 1931. Presidí la delegació que lliurà el text de l'Estatut al President de la República Espanyola i presentà la victòria del plebiscit de l'Estatut. Macià, que fou el primer President de la Generalitat, ocupà el càrrec fins a la seva mort el 25 de desembre de 1933.

seva mort el 25 de desembre de 1933.

El seu successor fou LLUÍS COMPANYS que prengué possessió del càrrec l'1 de gener de 1934 i que, com s'ha explicat, ho fou fins a la seva execució el 15 d'octubre de 1940.

Segueix JOSEP IRLA, alcalde de Sant Feliu de Guíxols, Diputat a les Corts i també al Parlament català. El 1938 fou elegit President del Parlament de Catalunya. S'exilià a França al 1939 i, mort Companys, assumí la Presidència de la Generalitat de Catalunya a l'exili durant 14 anys, del 1940 fins al 1954. Se'l va considerar un polític sense ambicions personals, molt coherent amb ell mateix i d'una gran honestedat. Formà un govern de personalitats.

A la dimissió de Josep Irla a la Presidència de la Generalitat de Catalunya l'any 1954 el succeí mitjançant el vot dels Diputats del Parlament català a l'exili el dia 7 d'agost de 1954 a l'Ambaixada de la República Espanyola a Mèxic, JOSEP TARRADELLAS. Tarradellas, com a President de la Generalitat de Catalunya a l'exili, actuà d'una manera molt personal, sense formar govern. S'instal·là a França, a Sant Martin le Beau (Orleans) i mantingué una actitud testimonial. El 23 d'octubre de 1977 tornà a Barcelona i pocs dies després fou nomenat President de la Generalitat provisional per designi real amb l'acord de tots els partits majoritaris catalans, ocupant el càrrec fins al 8 de maig de 1980.

Després de les primeres Eleccions autonòmiques, JORDI PUJOL fou investit President de la Generalitat el 8 de maig de 1980 al Palau de la Generalitat, en presència de Josep Tarradellas com a Delegat del Govern de l'Estat.

Desitgem una llarga vida a la Generalitat de Catalunya, sigue del color que sigue, en un saber governar el poble català. Però és bo recordar la història per treure'n lliçons de profit per al futur.

Comparació de serveis

La plaça de Catalunya és de lo més bonic que tenim a Ulldesona, amb la font al mig i tota la verdor al seu voltant i, a més, tot molt ben cuidat pel jardiner... I, una cosa molt emblemàtica del nostre poble: una olivera jove. A la cruïlla de sortida del poble cap a Vinaròs tornem a tindre les flors molt ben cuidades i també una olivera jove.

A les tres "rotondes" del desviament s'han repartit les 4 oliveres mil·lenàries (regal d'uns germans), que donen vida i nom també a un municipi mil·lenari, donant a conèixer a tothom que passa la matèria prima que es cull a Ulldesona des de fa segles: l'oli.

Tenint present tot això, encara és més llàstima que de tota la plantació d'arbres que s'ha fet a les

vores del "desvío", almenys un 50% estigue morta estigue morta per falta d'aigua, que vol dir deixadesa per no regar-ho o per regar-ho mal regat. I, encara que la obligació sigue de l'empresa que va fer la plantació, per part dels responsables de l'equip de Govern municipal haurien també de sentir-se implicats dintre de la responsabilitat dels fets, perquè si al cap de dos anys de les obres s'han de fer càrrec del seu manteniment, i ara s'ha de tornar a plantar, tot és temps perdut i "el gasto" doblat...

S'hi posarà remei o, com passa ultimament, tots es treuran les culpes?

Pere Sans

Parlem de la Piscina

Quasi segur que quan surti "la Rosa" que teniu a les mans l'estiu i la calor ja hagin passat, però el problema de la Piscina encara no estigui resolt. I esperem pel bé de tot el poble que, per a l'any que ve, es faci el que calgui per solucionar-ho.

Com podeu entendre estic parlant de la Piscina Municipal. És de vergonya i molt lamentable anar a la Piscina per banyar-se i veure l'estat en que es troba actualment, bruta i amb les mínimes prestacions per poder gaudir d'ella, està per damunt de tot en un estat de conservació deplorable.

¿Què passa o què ha passat amb tot l'enrenou que s'ha creat amb el "Poli"? Els qui vàreu estar en les últimes reunions del Consell d'Entitats ja ho sabeu, però per als que no hi vàreu ser, jo us en faré dos rals.

Ara fa uns tres anys, més o menys, el Poli va passar a mans de l'Ajuntament, això vol dir a mans del poble, perquè no tenim que oblidar mai que l'Ajuntament està per regir tot el patrimoni que tenim, el poble sempre és del poble i, per tant la gent que paga els impostos municipals és qui té el dret del seu benefici, els qui no paguen els impostos sí paguen una entrada per utilitzar les seves instal·lacions, siguin les que siguin. La piscina, les pistes de tennis, el patinatge o tots els serveis que hi puguin haver, és de llei que els tinguin que comprar. Però, ¿què passa amb tot això? Doncs passa que no està en les condicions més òptimes, ni tant sols les mínimes per poder vendre els seus serveis i, per damunt de tot, la piscina.

Com us deia abans, quan el Poli va passar a mans de l'Ajuntament es va acordar en un Ple que es crearia una Comissió de seguiment, formada per representants de tots els Grups polítics del consistori. Doncs bé, això avui encara no s'ha fet. I, és més, el tema del Club Joventut (conegut com a Poli o Poliesportiu) va sorgir per veu del seu President, Jordi Badia, en les últimes

reunions del Consell d'Entitats, on ell es queixava del poc cas que li havien fet l'equip de govern quan anava a parlar amb ells del tema del Poli, del que calia fer i de tot el que hi feia falta... i l'equip de govern, zero de zero, quasi ni l'escoltava. Quan es va arribar a l'inici de temporada, els hi va dir tot el que feia falta per obrir la piscina, doncs tampoc li varen fer cas. I, gràcies a que la gent del poble en els seus comentaris de carrer es queixava de que no havia dret que enguany no s'obris la piscina, a última hora, i sense la més mínima previsió de tot el que feia falta, es va obrir. I ara, quan estic escrivint això, a primers d'agost, ja fa un temps que funciona, però ¿com funciona i com estan les prestacions? Doncs, malament, l'aigua bruta, no es llimpia, aquest matí a la piscina menuda estava l'aigua verda, i en quant al clor, no ho sé perquè no sóc tècnic, però dubto de que estés en condicions sanitàries per poder banyar-se.

En canvi el que sí que va fer l'equip de govern, a primers de temporada, és posar preus per les entrades, les "tumbones" i quasi per xafar el terra, de cadires ni una, per sort els de la Junta (que pensen i sofreixen una mica més) en varen posar algunes i, gràcies a ells, als socorristes i alguns voluntaris, avui funciona una mica millor, mentre els qui manen "passen" olímpicament del tema del Poli.

És una verdadera llàstima que, tenint com tenim unes instal·lacions de piscina i essent una població d'interior que no tenim a l'abast de tothom el poder anar a la platja, no es cuidi tal com cal, per poder gaudir-ne tots d'elles. Si no es fa res i el que tenim no ho cuidem i no ho potenciem, "apaga... y vámonos", com diu la dita.

Us saluda com sempre a tots, el vostre amic,

Miquel Fusté

Les festes majors son el reflex de tot un poble

Per sort o per desgracia, les festes d'un poble son el més pur reflex de la situació d'un poble. Un any més han pasat les Festes Majors d'Ulldecona i un any més per desgracia les festes van perdent allò que les caracteritza. Personalment crec que unes festes se basen en la participació de tot el poble, i això a Ulldecona no pasa.

Molts podem pensar: ahh, pos als bous va molta gent? Ja ho crec que va gent, però penso que unes festes majors no es basen només en bous, no?. On estan els actes per als xiquets? En tot el programa de festes els podem comptar amb els dits. Si parlem del ball, què podem dir? Els joves ni van i és normal, les orquestes nefastes menys una i sí damunt fan pagar, imaginat!

Les festes són per disfrutar-les tothom, no? Una persona que té que anar al ball, primer té que pagar la

entrada, després ha de pagar la taula i, com no, la cadira i després com és normal, a tots ens apeteix una copeta...

Aixó són festes? El que més gracia em fa és quan surten l'alcalde i el senyor Muñoz i diuen que enguany les festes han segut molt participatives i que, si es pot, es milloraran el proper any. Com que si es pot? Ja ho que crec que és pot, una altra cosa és que se treballa més i que és fique més interes per fer-lo.

Per últim dir que amb aquestes paraules no enganyen a ningú. Tots sabem com han decaigut les festes en aquest últims anys, però queda molt bonic dir que les festes han segut molt participatives quan, en canvi, no se treballa gairebé gens i el programa és una còpia pura i dura dels anteriors anys, veritat senyor Muñoz?

JMO

Festes vergonyoses

Ai poble pareix que ultimament tot se fa igual, i en les festes no podia ser menys, aquets any han segut penoses; jo inclús m'arribaria a preguntar que on estan les festes, perquè ja estem cansants de que tots els anys siguin iguals. Les festes estan congelades com tot el poble, però el que no se congela és el sou del equip de govern.

Vergonya em fa quan la gent que coneixo de la comarca em diu «com han perdut les vostres festes»... Si només fossen les festes, rai. Si parlem de l'organització dels pocs actes que organitza l'Ajuntament per festes, pitjor no pot ser. Amb el sorteig dels carafals, com tots els anys, «jaleo»; amb la compra dels tiquets, més «jaleo»; amb les vaquetes a la matinada, «jaleo doble» ,perque fa molts d'anys que se'n demanen, però quan

se'n fasen que es fasen bé, no d'avui per demà. Molta de la gent que surt al Ball de mantons se'n va anar cap a casa sense la capseta de la pastisseria Raga que donen al final del ball... quina organització! I així podríem continuar...

No és podria gastar l'Ajuntament una mica més de diners en les festes? Perque per al que volen ja ho fan ja! Però que tenim de fer? Perque quan la gent parla de seguida surt un regidor de CIU i diu que el poble a callar... i l'equip de govern a manar. Sí, home, sí, maneu... que ja vos pasarem la factura les pròximes eleccions: mentrestant disfruteu...

Puyo

La hipocresia internacional

Després de molts anys de sofriment, no d'uns dies de disturbis com ens volen fer veure, ha esclatat la guerra entre israelins i palestins i la comunitat internacional es posa les mans al cap. La hipocresia d'aquesta comunitat internacional augmenta dia a dia. En una setmana, entre altres, han mort tres nens palestins d'entre nou i 12 anys que tiraven pedres als seus "enemics", els soldats israelians. Aquests contestaven amb trets contra els seus "enemics", els nens i joves palestins. La comunitat internacional s'ho mira preocupada però no obri boca. Dies més tard, uns soldats palestins retenen uns soldats israelins i, amb tota la sang freda, els maten. En aquest cas, la comunitat internacional, obri la boca per exigir als palestins que demanin perdó i que parin les seves provocacions. Per què aquest tracte tan diferent entre uns i altres? Tenen alguna cosa a veure els diners? De nou és una guerra entre rics i pobres, provocada pel poder econòmic i no per la religió com ens volen vendre. Un poble ofegat al llarg del segle -no ens enganyem no son tan poc uns sants- explota i diu "no podem més" i, llavors, són els dolents de la pel·lícula.

Ara han estat els israelians i els palestins els que han iniciat una guerra en la que no valdrà posar sorgits sinó una solució definitiva en que les dos parts hauran de cedir. Si el que es vol és només parar els enfrontaments per damunt de tot i buscar una solució provisional, els mateixos de sempre continuaran patint en silenci les injustícies d'aquest món fins que explotin de nou d'aquí pocs anys.

Com aquest, tenim mil exemples en tots els continents del planeta. En alguns d'aquests conflictes ens sentim més prop que en d'altres, per raons ideològiques, geogràfiques o simplement perquè, no saps des de quan, t'has interessat pel tema. Fa més de 25 anys que els saharauis pateixen a banda i banda dels murs del desert (als territoris ocupats i als campaments de refugiats) per culpa de la ineficàcia i incompetència de

la comunitat internacional, que només els sap dir "no, la guerra no". La guerra no, perquè? Què han de fer si durant 25 anys han confiat en la comunitat internacional i aquesta no els ha donat absolutament res? Què han de fer després de veure que, en molts casos, en 25 anys no saben res dels seus familiars que estan a l'alta banda? Què han de fer mentre veuen que els seus fills no tenen absolutament cap futur? La vida de refugiats en uns campaments al desert on es superen els 50 graus a l'estiu, on hi ha tormentes de sorra que duren dies i dies, on no hi ha aigua ... no és vida. Prefereixen lluitar i solucionar-se ells el problema perquè de fora ningú els ha ajudat ni els ajudarà. Ho han comprovat durant 25 anys. I en el cas concret de l'estat espanyol, la hipocresia en aquest tema és insuperable. Hi ha una responsabilitat històrica amb aquesta gent, que tenien la mateixa nacionalitat que nosaltres, que segons alguns alts caps de l'estat eren els nostres "germans". L'únic que fan ara els nostres dirigents són viatges al Marroc per parlar sobre inversions aquí o allà. Ara, els nostres germans no són els saharauis, és el rei de Marroc, a qui ningú s'atreveix a exigir-li que compleixi els acords internacionals. Un país es salta una i una altra vegada uns acords signats i avalats per la comunitat internacional i ningú d'aquesta comunitat internacional obri la boca, al contrari, sembla que li donin les gràcies.

Igual que els palestins, i les comparacions sempre són odioses, els saharauis pateixen en silenci una i una altra injustícia -injustícies comeses sota la complicitat de la comunitat internacional- i quan es cansin, diguin prou "no podem més" i encetin una nova guerra, seran de nou els dolets de la pel·lícula. Llavors, els líders de la comunitat internacional parlaran i parlaran, intentant trobar una solució a un conflicte que han ignorat durant 25 anys.

Núria Ventura